

Langgarverne
Hillerød løbe- og triatlonklub

Thy Trail Marathon 2017.

Beretning af Anders Thomsen

Thy Trail Marathon - der kaldes Danmarks Barskeste Maraton - var jeg heldig at få et startnummer til, da alle startnumrene blev solgt på få minutter tilbage i oktober 2016.

Selve løbet forgår i Thy Nationalpark, hvor der findes noget af den smukkeste natur i Danmark. Løbet begynder fra Lodbjerg Fyr med målstreg i Klitmøller – også kaldet "Cold Hawaii" iblandt surfere.

Familien havde taget turen med mig derop om fredagen, hvor vi havde lejet et sommerhus ca. 2 km. fra målområdet i Klitmøller.

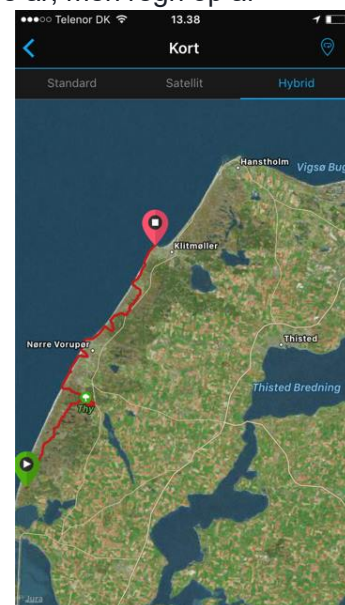
Om aftenen var jeg nede og hente nummer i Hummerhuset og prøvede at falde lidt ind i stemningen før løbet. På taget er der lavet en træterrasser, hvor man kan se ud over vandet. Da jeg står og nyder udsigten med det smukke lys og suset fra havet, kommer der en og siger: "Kan du ikke lige hjælpe mig med et banner - det skal op og hænge", så det gør vi - og jeg uden handsker. Det tog kun 10 minutter, men det blæste rigtig meget, og det var hundekoldt. Som en af de lokale sagde, skal man ikke undervurdere, hvor vinden kommer fra. Det var en advarsel, der fik mig til at tænke på tøj, blæsten, nedkøling o.s.v. Vejrudsigten blev tjekket hyppigt på mobil fredag aften/nat/morgen.

Det blev lørdag morgen - dermed løbsdag. Der gik jeg så rundt som en løve i

et bur inden afgang. Vender mig aldrig til det, men sådan skal det vist være. Det skulle vise sig ikke at være så slemt med vejret. Vinden i ryggen det meste af tiden, tørt underlag i år i sammenligning til andre år, men regn op af formiddagen.

Ren luksus blev vi hentet i busser og kørt ud til start som for maraton distancen startede ved Lodbjerg fyr. Starten gik kl. 10.00, og jeg blev sendt afsted af lokale med hilsner om et godt løb. Det var ikke svært at nyde det, flot landskab med klitter, strandstier, stranden og lavt stammede fyrretræer. Efter et par timer kom regnen stille og roligt - nogen vil måske tænke åh nej, men når man er i gang, så er det ikke det, der fylder, på nær på strækningen på stranden, hvor sandet var blevet godt vandet og sugede godt og grundigt i benene. På et tidspunkt omkring 24 til 25 km. løber man lidt ned i klitterne for at løbe op på toppen af næste sand Klitte. Der møder jeg synet af det store hav. Wauw. Jeg mærker vinden, duften og brølet fra Vesterhavet. Der stod tiden stille et sekund. Overalt på ruten var depoterne gode, ca. 6 - 7 km. imellem hver. Det var meget hjælpsomme personer, som stod der og sørgede for de bedste betingelser for løberne. Man kunne løbe uden vand og energi og bare tanke op ved depoterne, der havde hvad man havde brug for – selvom det jo er meget personligt, hvad man putter i maven.

Personligt havde jeg et løbebælte på med energi vingummier fra 32 Gi, salttabletter og en vand tilsat sukker og salt. Inden målet i Klitmøller skulle man lige ned på stranden igen ca. 2 km. i det våde sand. Dejligt at være i mål, gensyn med familien og hyggen "i Æ' redningshus" med varm suppe og et overdådigt kaffe- og kagebord.

Hvis man en dag vil prøve et anderledes maraton/halvmaraton/11 km., så vil jeg anbefale dette løb. Natur, trailløb og maratonløb i en god blanding, men forvent ikke hurtige tider - men derimod en oplevelse for krop og sjæl.

Tilbage i sommerhuset stoppede turen på sofaen med slik og chips. Kroppen var træt men høj på oplevelser i det vestjyske.